

Ulemper, som dermed vilde være forbundne, og jeg kan slutte mig til hans Udtalelser.

Det ærede Medlem gif derefter over til § 2, og mente, at man der vilde kunne gaa noget videre end foreslaaet, og navnlig mente det ærede Medlem, at det vilde være hensigtsmæssigt straks at skride til Slagtning af de Dyr, der have reageret. Jeg tror ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at gaa saa vidt. Det gælder her om at gøre de Sitringsforanstaltninger, man ønsker at træffe, saa lidet byrdefulde som muligt for Landmændene. Det er jo klart, at ved enhver saadan Foranstaltning vil der fremkomme Ulemper for forskellige Folk, og jeg indser ikke, hvorfor man skulde gaa til en Foranstaltning, som vilde genere dem i højere Grad en nødvendigt; jeg kan ikke skønne, at det skulde være nødvendigt at tvinge Landmænd, der have indkøbt magre Kreaturer i Udlandet og fører dem ind for at fede dem, til at slagte disse Dyr i mager Tilstand. Det, jeg har ment, man burde gøre, var at sørge for, at disse Dyr ikke fik Vejrlighed til at smitte andre Dele af Besætningen, og at man, naar Dyrene vare i Foderstand til at slagtes, sikrede sig, at de ogsaa bleve slagtede. Dermed tror jeg, at det Formaal, man kan stille sig med saadanne Bestemmelser, er naaet. Jeg tror ikke, at man skal holde sig saa stærkt til, at der i Tyskland er truffet kraftigere Bestemmelser, end her er foreslaaet, thi der er ganske andre Forhold der, og jeg synes, at det vilde være en daarlig Tjeneste at gøre Landbruget her, at hævne sig paa Tyskland ved at lægge større Byrder end nødvendig paa det danske Landbrug. — Det ærede Medlem var ogsaa inde paa at oprette Kassarane for Heste. Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt at komme nærmere ind paa de Bestemmelser, som høre ind under den almindelige Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Hvorfor det er nødvendigt at komme med en særlig Lov om Tuberkulose, er fordi denne ikke betragtes som en ondartet smitsom Sygdom, og derfor i Reglen de Forskrifter, der staa i Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, ikke her kunne komme til Anvendelse, men for Hestes Vedkommende tror jeg, at vi indtil videre have fyldestgørende Bestemmelser til at forhindre, at smitsomme Sygdomme komme ind fra Udlandet hertil.

Det ærede Medlem gif derefter over til § 5, som han var meget misfornøjet med. Jeg tror nu, at Misfornøjelsen stammer væsentligst derfra, at det ærede Medlem og jeg nærer ganske forskellige Anskuelser om, hvad der forstaaes ved et Fællesmejeri. Det

er ikke noget Øjeblik faldet mig ind, at man ved et Fællesmejeri kunde fortaa en Forretning, som indkøber Mælk fra forskellige Steder og sælger den ud. Et Fællesmejeri har for mig staaet som en Forretning, som bestæftiger sig med at købe Mælk eller modtage Mælk for at omgøre den til Smør og Ost, overhovedet udfører de Forretninger, man altid foretager i et Mejeri. Et Fællesmejeri er ikke et Udsalgsted for Mælk, men et Sted, hvor man behandler Mælken paa fabrikationsmæssig Maade og gør den til Smør eller Ost. Det er i hvert Fald ikke Lovforslagets Hensigt at lægge Mælkehandlen i Bjerne nogen som helst Hindring i Vejen, og jeg tror heller ikke, at de Udtryk, der ere brugte, paa nogen Maade kunne føre til en saadan Fortolkning. De mange Udtalelser, som det ærede Medlem i saa Henseende fremførte, om det Kunst, som Mælkehandelen i Bjerne vilde lide ved denne Bestemmelse, alt det tror jeg derfor ikke har noget paa sig.

Det ærede Medlem mente fremdeles, at Grænsen, som er sat for Temperaturen, er for høj, men det stod, saavidt jeg kunde forstaa, netop i Forbindelse med de øvrige Betragtninger, som det ærede Medlem var inde paa, nemlig Spørgsmaalet om Mælken som Rydelsesmiddel for Kæmper. Men Lovforslaget omhandler kun de Tilfælde, hvor Mælken skal bruges til Ernæring af Ungkreaturer, Svin osv. — Det ærede Medlem mente, at det burde staa enhver Landmand frit for at benytte Mælken, som han vilde, om han vilde pasteurisere den eller ikke. Ja, saa er det ærede Medlem jo aldeles uenig med mig i, at det er heldigt at forhindre Smittens Udbredelse gennem Mælken. Det er en anden Sag, hvis det ærede Medlem ikke mener det, saa er det jo ikke værd, at det ærede Medlem stemmer for at gøre noget paa dette Omraade, men jeg anser det rigtignok for meget ønskeligt at komme ind paa saa kraftigt som muligt at imødegaa den Fare, som kommer af, at der fra Fælles og Andelsmejerier tilbageleveres Mælk, som kan være tuberkuløs, og som anvendes til at fodre Kalve og Gribe med.

Det ærede Medlem for 10de Areds (Vojsten) mente, at man i § 5 burde have udelukket Ordet „Fløde“, idet Forholdet jo er det, at Fløde ikke bliver brugt til Fodring af Dyrene, og at Pasteurisering af Fløde kunde være uheldig, naar den skulde anvendes til forstelligt Brug. Det er ganske vist, at der er ingen Nødvendighed for at tage Fløden med paa dette Sted, men jeg vilde dog anse det for ret heldigt, at det blev staaende. Da det ikke vilde volde noget